

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317201980
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5317201980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. L., nar. XX.XX.XXXX, v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, maloletej dcéry rodičov: matka - N. V., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, U. nad V. XXX, v zastúpení právne - JUDr. Anton Kupšo, advokát, so sídlom Y. XX, S., otec: T. L., nar. XX.XX.XXXX, M. R. U. XXXX/XX, S., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 8P/8/2017-103 zo dňa 1. decembra 2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, v ktorom súd maloletú N. L., nar. X.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti a výchovy matky s jej oprávnením maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach (výrok I).

M e n í rozsudok vo výroku o určení výživného, zameškaného výživného na maloletú N. (výrok II, III) tak, že :

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej N., nar. X.XX.XXXX sumou 75 eur mesačne počnúc 1.3.2017, vždy do 15. teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Vo zvyšnej časti, o určení výživného nad sumu 75 eur mesačne návrh matky zamieta.

Nedoplatok výživného na maloletú N. nar. X.XX. XXXX za obdobie od 1.3.2017 do 1.12.2017 v sume 450 eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku, spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej „ okresný súd „) : zveril maloletú N. L. do osobnej starostlivosti a výchovy matky, ktorú zároveň oprávnil maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach (výrok I.), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej N. sumou 90 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc dňom 01.03.2017 (výrok II.), splatné výživné za obdobie od 01.03.2017 do 01.12.2017 vo výške 650 eur povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky, a to počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplatenia (výrok III.), žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.).

2. Súd zistil z vykonaného dokazovania, že rodičia maloletej nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2016. Podľa správy kolízneho opatrovníka zo šetrenia rodinných pomerov

osobnú starostlivosť dieťaťa zabezpečuje matka, v jej starostlivosti nedostatky zistené neboli. Otec prispieva na výživu maloletej sumou 25 eur mesačne, má mesačný príjem vo výške 448,36 eur, poberá aj čiastočný invalidný dôchodok vo výške cca 200 eur, v priebehu vedeného konania bol práceneschopný od 02.05.2017 do 02.11.2017, počas tejto doby mal nárok na nemocenské dávky vo výške 10,02 eur na deň, čo v prepočte na obdobie jedného mesiaca zodpovedá sume 300,50 eur mesačne. Otec okrem maloletej N. má vyživovaciu povinnosť aj k druhej dcére W., na jej výživu prispieva sumou 60 eur mesačne. Podľa daňového priznania za zdaňovacie obdobie roka 2016 úhrn príjmov otca u jeho zamestnávateľa predstavoval celkovú sumu 5.290,45 eur, základ dane 4.679 eur, čo zodpovedá mesačnému príjmu 389,92 eur (aj korešponduje s tvrdením otca dieťaťa o jeho mesačnom príjme zhruba 400 eur v čistom). Otec maloletej je výlučným vlastníkom bytu č.66 v bytovom dome XXXX v S. titulom kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 291/05 zo dňa 06.05.2005 (LV č. XXXX pre kat. územie S.) a je podielovým spoluvlastníkom (v podiele 1/12) nehnuteľnosti - rodinného domu č. súp. XXX na parcele 1107/1 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 742 m² vrátane parcely 1007/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 15 m² (výpis z LV č. XX pre kat. územie L.). Je plátcom dane z nehnuteľnosti v 1-ici na základe súhlasu všetkých spoluvlastníkov uvedeného rodinného domu. Podľa správy ošetrojúceho lekára otec je liečený pre viaceré ťažkosti celej chrbtice, chronicky liečený pre ochorenie ciev a dýchacieho aparátu.

3. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 203 eur mesačne a prídavok na dieťa v sume 23,52 eur, žije aj s maloletou v rodinnom dome (v 1-ici ide o jej osobné vlastníctvo), v predmetnom dome žije aj stará matka dieťaťa a brat matky. Matka predložila listinné dôkazy preukazujúce platbu rozhlasu a TV vo výške 4,64 eur mesačne, elektriny vo výške 40,50 eur mesačne, plynu vo výške 60 eur mesačne. Platobné doklady sú však vystavené na mená osôb žijúcich s matkou dieťaťa v spoločnej domácnosti a aj matka dieťaťa tvrdila nižšie výdavky na tento účel, možno tak predpokladať, že sa na ich úhrade v rozsahu preukazovanom listinnými dôkazmi pomerne podieľajú aj ďalší bývatelia v dome, rovnako na úhradách vodného a stočného, kde matka uvádzala nedoplatok v roku 2016 vo výške 97,65 eur a 106,73 eur, spoločným výdavkom je aj úhrada káblovej televízie vo výške 81,36 eur ročne. Matka dieťaťa platí poplatok za komunálne odpady za seba a za maloletú spolu vo výške 36,50 eur ročne, čo predstavuje 4,04 eur mesačne.

4. Pri právnom posúdení otázok súvisiacich s úpravou práv a povinností rodičov k dieťaťu okresný súd postupoval podľa § 36 ods. 1, § 75 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5 zákona o rodine.

5. Maloletú N. L. zveril do osobnej starostlivosti matky, predmetná otázka nebola medzi rodičmi sporná, zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matke navrhol aj kolízny opatrovník zastupujúci dieťa v konaní, ktorý po prešetrení rodinných pomerov u matky nezistil nedostatky vo výchove a starostlivosti o dieťa.

6. Otázka určenia výživného (výšky určeného výživného - pozn. odvolacieho súdu) ostala medzi rodičmi dieťaťa sporná. Matka požadovala pôvodne sumu výživného na maloletú vo výške 150 eur mesačne, v priebehu konania túto znížila na 120 eur mesačne, na druhej strane otec uviedol, že je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať sumou 80 eur mesačne a zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že pred ním sa otec vyjadril, že je schopný platiť len 50 eur mesačne. Po zhodnotení pomerov, možností a schopností otca, jeho nevyhnutných výdavkov, oprávnených potrieb maloleteho dieťaťa, nevyhnutných výdavkov matky, vyživovaciu povinnosť otca na maloletú N. určil súd vo výške 90 eur mesačne. Vychádzal z otcovho tvrdeného a preukazovaného príjmu, ktorý podľa potvrdenia zamestnávateľa predstavoval čistý mesačný príjem v sume 448,36 eur, pri tomto príjme otec dieťaťa ešte deklaroval poberanie čiastočného invalidného dôchodku vo výške 200 eur mesačne, následne súd uzavrel, že otcov čistý mesačný príjem zodpovedá sume 648,36 eur, takýto príjem je otec dieťaťa schopný dosahovať. Pracovnú neschopnosť u otca trvajúcu 4 mesiace v priebehu konania súd nepovažoval za dlhodobú, ktorá by mala mať podstatný vplyv pre určenie výšky výživného, napokon ku dňu rozhodovania práceneschopnosť otca už bola ukončená. Za nevyhnutné, zároveň odôvodnené výdavky otca súd hodnotí výdaje na : bývanie v sume 83 eur mesačne, stravu v sume 120 eur mesačne, 10 eur mesačne na hygienu (s prihliadnutím aj na vyjadrenie matky, ktorá svoje výdaje na tento účel deklarovala rovnakou sumou 10 eur) platbu výživného na maloletú W. v sume 60 eur mesačne. Tvrdenie týkajúce sa výdavkov na lieky vo výške 25 eur mesačne a na pohonné hmoty za účelom dopravy k lekárom vo výške 100 eur otec dieťaťa žiadnym spôsobom nepreukázal, hoc mu súd uložil povinnosť predložiť dôkazy na preukázanie týchto výdajov. Navyše, matka tieto výdaje rozporovala, keď poukázala na to, že otec vzhľadom na tvrdený zdravotný stav má nárok na sanitku. Hoci výdavok na lieky

nebol preukázaný listinnými dôkazmi, súd vychádzajúc zo správy ošetrojúceho lekára, z ktorej vyplynulo viacero chronických a závažných ochorení, celkové nevyhnutné výdavky otca posúdil za odôvodnené v rozsahu 300 eur mesačne. Po ich odpočítaní z príjmu otcovi dieťaťa mesačne zostáva zhruba 348 eur, ktorá je o 100 eur vyššia, než je príjem matky žijúcej spolu s dieťaťom, teda príjem pre dve osoby. U maloletej za nevyhnutné odôvodnené výdavky súd považoval sumu 50 eur mesačne na kúpu Nutrilonu vrátane vody, 20 eur na plienky aj s poukazom na všeobecne známu skutočnosť, že tie je možné zakúpiť aj v nižších sumách od iných výrobcov a vzhľadom k veku dieťaťa počet potrebných plienok aj klesá. Na hygienu je odôvodneným mesačným výdavkom suma 10 eur, na oblečenie a obuv 25 eur a na stravu 130 eur mesačne, čo na deň zodpovedá sume 4 eur. Pri určovaní výšky výživného súd zohľadnil aj vek dieťaťa (má dva roky) a vzhľadom na zistený skutkový stav veci vyhodnotil za primerané výživné sumu 90 eur mesačne od podania návrhu. Splatné výživné za obdobie od 01.03.2017 do 01.12.2017 (v období 10 -tich mesiacov vrátane decembra roku 2017) pri určenej výške výživného 90 eur mesačne súd vyčíslil v sume 900 eur, a po započítaní ocom realizovaných platieb výživného v sume 25 eur mesačne, za 10 mesiacov v sume 250 eur, zameškané výživné určil v sume 650 eur, túto sumu povolil splácať otcovi v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným. Určená suma výživného, vrátane splátky zameškaného výživného, spolu vo výške 110 eur mesačne po dobu 32,5 mesiaca, pokrýva podľa názoru súdu zhruba 2/3-iny nevyhnutných výdavkov dieťaťa.

7. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal súd právo na náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, domáhal sa zmeny rozsudku, žiadal výživné určiť v sume 50 eur mesačne počnúc 01.03.2017 a na splatné výživné za obdobie od 01.03.2017 do 01.12.2017 v celkovej výške 225 eur, povoliť mesačné splátky po 20 eur spolu s bežným výživným. Podľa názoru otca súd neúplne zistil skutkový stav veci, nesprávne vyhodnotil listinné dôkazy a vec nesprávne právne posúdil.

9. Nesúhlasil s ustálením výšky svojho čistého mesačného príjmu za rok 2017. Zdôraznil, že v dôsledku práceneschopnosti za mesiace máj, jún, júl, august, september, október a november 2017 mal príjem vo výške 1.963,30 eur, čistý príjem za rok 2017 zo zárobkovej činnosti vo výške 2.830,90 eur, tak jeho čistý príjem v roku 2017 bol 1.963,30 eur + 2.830,90 eur, čo za jeden mesiac znamená 399,51 eur. Vytýkal, že okresný súd vychádzal z jeho čistého mesačného príjmu z pracovného pomeru v sume 448,36 eur, čo je o 54,45 eur viac ako mal skutočný príjem. Invalidný dôchodok poberal v sume 194,40 eur mesačne, čo spolu s príjmom z pracovného pomeru je v sume 593,91 eur mesačne a nie v sume 648,36 eur ako to ustálil okresný súd, ktorý podľa otca vôbec nebral do úvahy trvanie jeho práceneschopnosti v rozsahu cca 7 mesiacov ani to, že v období trvania PN od 2.5.2017 do 30.11.2017 (vrátane kúpeľnej liečby) poberal nemocenské dávky v sume 300,50 eur mesačne.

10. Otec zvýraznil, že jeho skutočné mesačné výdavky v roku 2017 boli: na bývanie vo výške 83 eur, na stravu 120 eur, na lieky 25 eur, na prevádzku osobného motorového vozidla 100 eur. Dodal, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, čo potvrdzuje aj preukaz ZŤP, zároveň je držiteľom parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím, prípadná preprava sanitkou by bola pre neho drahšia a nákladovejšia. Vzhľadom na svoj zdravotný stav musí aspoň raz do roka absolvovať aj kúpeľnú liečbu, na čo vynaloží minimálne 153,86 eur, čo je mesačne vo výške 12,82 eur. Maloletej N. platí sporenie 20 eur mesačne (otec poukazuje na uzatvorenú zmluvu o sporení), jeho náklady na oblečenie a obuv sú 40 eur, pretože musí nosiť ortopedickú obuv, ožarujú mu pätu. Platí výživné na maloletú N. v sume 25 eur a výživné na maloletú W. 60 eur. Jeho skutočné mesačné výdavky v roku 2017 boli vo výške 605,82 eur, pri čistom mesačnom príjme 593,91 eur sa zadlžuje sumou 11,91 eur mesačne a pokiaľ odvolací súd by potvrdil rozsudok okresného súdu, musel by sa mesačne zadlžovať o 76,91 eur mesačne. On sa nevyjadril pred súdom, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné na maloletú N. vo výške 80 eur. Ako pred kolíznym opatrovníkom, tak aj pred súdom vždy tvrdil, že v jeho možnostiach a schopnostiach je platiť výživné na maloletú N. najviac 50 eur mesačne, do tejto sumy pritom zahrnul aj mesačné sporenie čo platí pre dieťa vo výške 20 eur.

11. Otec poukazuje na mesačné výdavky matky, tie na SIPO, na uhlie, na káblovú televíziu, poistenie majetku podľa jeho názoru treba znížiť, keďže matka dieťaťa býva v dome so svojou matkou Y. Q. a A. Q.. Navyše, ak matka má peniaze na drahého advokáta, má peniaze aj na výchovu maloletej N.. Dodáva, že súd aj výšku zameškaného výživného stanovil nesprávne, časové obdobie vymedzil od

01.03.2017 do 01.12.2017, jedná sa o 9 mesiacov, preto aj zameškané výživné bolo treba stanoviť za dobu 9 mesiacov.

12. Matka a kolízny opatrovník k odvolaniu otca písomné vyjadrenie nepredložili.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník, v zákonom stanovenej lehote, proti rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, postupujúc podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, vykonal odvolací prieskum v rozsahu danom podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku a rozsudok okresného súdu vo výroku o určení výživného, zameškaného výživného (výrok II. a III.) zmenil podľa § 388 CSP a v súvisiacom výroku o osobnej starostlivosti o dieťa (výrok I.) potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. V súdnej veci ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa, v takomto type konaní odvolací súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, z tohto dôvodu vykonal odvolací prieskum v otázkach úpravy práv a povinností rodičov ako celok, teda aj v meritórnom, bezprostredne súvisiacom výroku o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky.

15. V súdnej veci odvolací súd konštatuje splnenie zákonných podmienok pre rozhodovanie súdu podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine, v zmysle ktorého, ak sa rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, nedohodnú na úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností, súd tieto rodičovské práva a povinnosti upraví (a to aj bez návrhu), najmä určí, ktorému z rodičov zverí dieťa do osobnej starostlivosti. Zo skutkových zistení okresného súdu vyplýva, že rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti, faktickú starostlivosť o dieťa zabezpečuje matka, v tejto starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, čo na základe prešetrenia rodinných pomerov u matky konštatoval aj kolízny opatrovník zastupujúci dieťa v konaní. Na tomto základe odvolací súd konštatuje vecnú správnosť výroku I. v ktorom okresný súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky s jej oprávnením maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

16. Postup okresného súdu, keď určil povinnosť otca platiť výživné na dieťa má svoj právny základ v § 36 ods. 1 v aplikácii s § 24, § 25 a § 26 Zákona o rodine. Pri určení výšky výživného súd podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine treba aby vychádzal z možností a schopností, majetkových pomerov povinného rodiča a prihliadal zároveň aj na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa.

17. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd vykonal dokazovanie v akceptovateľnom rozsahu, ako preukazuje obsah spisu, mal k dispozícii dôkazy preukazujúce príjmové možnosti a schopnosti, majetkové pomery rodičov, ich výdaje, výdaje súvisiace so starostlivosťou o maloletú. Opodstatnene argumentuje otec v odvolaní, že okresný súd ustálil jeho čistý mesačný príjem v nesprávnej výške. V rozhodnom období - ktorým je obdobie 12 mesiacov predchádzajúcich určeniu výživného listinné dôkazy (správa zamestnávateľa otca o príjme, správa o poberaní nemocenských dávok) preukazujú, že otcovi boli vyplácané nemocenské dávky. Krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu, že práceneschopnosť otca má iba krátkodobý charakter. Trvanie doby práceneschopnosti otca približne 7 mesiacov v rozhodnom období vyvolané zhoršeným zdravotným stavom otca (uznaný za invalidného dôchodcu a za osobu ZŤP) je objektívnou okolnosťou, ktorá viedla k poklesu jeho príjmu, z tohto dôvodu určujúcim hľadiskom pre účely určenia výživného bol reálny príjem otca a nie príjem potencionálny, t.j. príjem, ktorý podľa názoru okresného súdu otec môže dosahovať - takýto záver okresného súdu dôkazmi podložený nebol.

19. Listinné dôkazy v spise preukazujú, že otec u svojho zamestnávateľa za mesiac december 2016 mal čistý mesačný príjem 508,91 eur, za obdobie január, február, marec, apríl 2017 jeho príjem bol 1.916 eur (obdobie 4 mesiacov), za máj 2017 mal príjem zo zamestnania v sume 101 eur a v sume 200 eur poberal nemocenské dávky, čo zodpovedá v mesiaci máj 2017 mesačnému príjmu 301 eur, v mesiaci jún 2017 pri dennej dávke PN vo výške 10,05 eur za deň - priznané rozhodnutím Sociálnej poisťovne Čadca

(listinný dôkaz na č.l. 64 spisu) za mesiac jún 2017 za 30 dní to zodpovedá sume 300 eur, za mesiac júl (31 dní) v sume 310 eur, za mesiac august (31 dní) v sume 310 eur, september (30 dní) 300 eur, október (31 dní) 310 eur, november (30 dní) 300 eur, čo za hodnotené obdobie celkových kalendárnych mesiacov (súd rozhodol 01.12.2017) zodpovedá príjmu 4.556 eur, čo mesačne znamená, že za 1 mesiac otcov čistý mesačný príjem vrátane poberaných nemocenských dávok zodpovedá sume 379,65 eur. Otec bol poberateľom aj čiastočného invalidného dôchodku v sume 194,40 eur, jeho čistý mesačný príjem (vrátane poberaného invalidného dôchodku vrátane nemocenských dávok) za hodnotené obdobie 12 kalendárnych mesiacov predchádzajúcich rozhodnutiu súdu zodpovedá čistému mesačnému príjmu 574 eur a nie príjmu v sume 648,56 eur mesačne ako to uzavrel okresný súd. Otec zhoršený zdravotný stav preukázal (čo ani matka nerozporela) zvýšené výdaje súvisiace so zhoršeným zdravotným stavom a uvádzané otcom (aj podľa správy ošetrojúceho lekára sa jedná o viaceré zdravotné problémy) sú akceptovateľné, nevykročujúce sa z rámca bežného štandardu. Tie, okrem výdajov súvisiacich s prevádzkou osobného motorového vozidla ani matka zásadným spôsobom nenamietala. V súvislosti s výdajmi na prevádzku motorového vozidla matka bola názoru, že otec na dopravu môže využiť sanitku, ani tento spôsob prepravy ako je všeobecne známe nie je bez náhrady ale za úhradu, preto nie je možné úplne vylúčiť z výdajovej položky otca tie náklady, ktoré súvisia s presunom (prepravou) otca motorovým vozidlom napr. na jednotlivé vyšetrenia, kúpeľnú liečbu a pod. Je nesporné, že otec má vyživovaciu povinnosť aj k maloletej W. na výživu ktorej prispieva sumou 60 eur mesačne, teda otec má vyživovaciu povinnosť celkom k dvom maloletým deťom, matka má vyživovaciu povinnosť iba k maloletej N.. Obaja rodičia vynakladajú výdaje na bežný život, najvyššiu výdajovú položku v prípade oboch tvoria výdavky na bývanie. Na strane matky odvolací súd pri plnení vyživovacej povinnosti k maloletej N. považuje za správne a spravodlivé zohľadniť, že matka jej poskytuje osobnú starostlivosť v celom rozsahu a zabezpečuje pre ňu aj bývanie, preto výživné navrhované otcom na maloletú N. v sume 50 eur mesačne hodnotí odvolací súd za neprimerane nízke, v bezprostrednej súvislosti nezodpovedajúce ani príjmovým možnostiam a schopnostiam otca a ani primeraným odôvodneným potrebám dieťaťa. Odvolací súd zohľadňujúc všetky okolnosti súdnej veci, s prihliadnutím aj na to, že otec platí v prospech maloletej N. na sporenie sumu 20 eur mesačne, zmenil rozsudok okresného súdu a určil povinnosť otca platiť výživné na maloletú v sume 75 eur mesačne počnúc 1.3.2017 a nad sumu 75 eur mesačne návrh matky o určenie výživného zamietol.

20. Rozhodným obdobím pre vyčíslenie nedoplatku (zameškaného) výživného sa stalo obdobie od 01.03.2017 do 1.12.2017 (t.j. od prvého dňa určenia vyživovacej povinnosti otca do dňa rozhodnutia okresného súdu), ide o obdobie 9 a nie 10 mesiacov, pretože výživné za mesiac december 2017 ku dňu vydania rozhodnutia okresného súdu ešte splatné nebolo. Za uvedené obdobie bolo povinnosťou otca zaplatiť k rukám matky pri výške výživného 75 eur mesačne x 9 mesiacov sumu 675 eur, otec zaplatil za 9 mesiacov 225 eur, tak titulom zameškaného výživného je jeho povinnosťou zaplatiť ešte 450 eur, túto sumu mu odvolací súd povolil splácať v splátkach po 10 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku, spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

21. V dôsledku zmeny rozsudku okresného súdu (výrok II. a III.) odvolací súd rozhodoval o trovách celého konania (prvoinštančné a odvolacie), postupom podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu, predmetom rozhodovania bola totiž vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a výnimku pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania podľa § 53, § 54, § 55 Civilného mimosporového poriadku krajský súd v súdnej veci nezistil.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.